

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 28 april 2015*

”Dumpning — Import av ferrokisel med ursprung i bland annat Ryssland — Partiell interimsoversyn — Beräkning av dumpningsmarginalen — Förändring av omständigheterna — Bestående karaktär”

I mål T-169/12,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Chelyabinsk (Ryssland),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), Novokuznetsk (Ryssland),

företrädna av advokaten B. Evtimov,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix, i egenskap av ombud, inledningsvis biträdd av advokaterna G. Berrisch och A. Polcyn, därefter av G. Berrisch och N. Chesaites, barrister, och slutligen av advokaten D. Gerardin,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av H. van Vliet, M. França och A. Stobiecka-Kuik, därefter av M. França, A. Stobiecka-Kuik och J.-F. Brakeland, samtliga i egenskap av ombud,

och av

Euroalliages, Bryssel (Belgien), företrätt av advokaterna O. Prost och M.-S. Dibling,

intervenienter,

angående talan om delvis ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 60/2012 av den 16 januari 2012 om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009 av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ferrokisel med ursprung i bland annat Ryssland (EUT L 22, s. 1), i den del den avser sökandena,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden M.E. Martins Ribeiro samt domarna S. Gervasoni och L. Madise (referent),
justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,
efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 28 mars 2014,
följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 Europeiska unionens grundläggande antidumpningsbestämmelser återfinns i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22) (nedan kallad grundförordningen), vilken ersatte rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess ändrade lydelse.

2 I artikel 2 i grundförordningen återfinns bestämmelserna om fastställande av dumpning. Artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen rör fastställande av dumpningsmarginalen under undersökningsperioden. Enligt artikel 2.12 i grundförordningen ska dumpningsmarginalen utgöras av "det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset".

3 I artikel 11.3 i grundförordningen regleras förfarandet för interimsoversyn. Bestämmelsen har följande lydelse:

"Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.

En interimsoversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevällande dumpningen.

Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna punkt kan kommissionen bland annat överväga om de omständigheter som rör dumpning och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder leder till det avsedda resultatet att undanröja den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 3. I detta sammanhang ska alla relevanta och dokumenterade bevis beaktas vid det slutliga fastställandet."

4 I artikel 11.9 i grundförordningen föreskrivs följande:

"Vid varje undersökning avseende översyn eller återbetalning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen, med beaktande av artikel 2, särskilt punkterna 11 och 12 i denna, och artikel 17, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga."

Bakgrund till tvisten

- 5 Sökandena, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) och Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), är bolag med hemvist i Ryssland. De producerar ferrokisel, en legering som används vid framställning av stål och järn. RFA International, LP (RFAI) är en kommersiell aktör som är förbunden med sökandena. RFAI, som har sin hemvist i Kanada och har en verksamhetsgren i Schweiz, ansvarar för sökandenas försäljning i unionen.
- 6 Den 25 februari 2008, efter ett klagomål från Comité de liaison des industries de ferroalliages (Euroalliages), antog Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 172/2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina, Egypten, Kazakstan, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Ryssland (EUT L 55, s. 6) (nedan kallad den ursprungliga förordningen). Med tillämpning av artikel 1 i den ursprungliga förordningen fastställdes den slutgiltiga antidumpningstullsatsen, på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, till 22,7 procent på produkter framställda av sökandena.
- 7 Den 30 november 2009 inkom sökandena med stöd av artikel 11.3 i grundförordningen med en begäran om en partiell interimsoversyn, avseende enbart dumpning. I sin begäran hävdade sökandena att de omständigheter som legat till grund för den ursprungliga förordningen hade ändrats och att dessa förändringar var av bestående karaktär.
- 8 Den 27 oktober 2010 offentliggjorde Europeiska kommissionen ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ferrokisel med ursprung i bland annat Ryssland (EUT C 290, s. 15) avseende enbart dumpning. Översynen omfattade perioden 1 oktober 2009–30 september 2010 (nedan kallad översynsperioden).
- 9 Genom skrivelser av den 12 januari och den 24 mars 2011 inkom sökandena till kommissionen med klagoranden angående dels strukturen på den koncern som sökandena och RFAI ingick i, dels frågan huruvida de förändringar av omständigheterna som sökandena hade åberopat i begäran om interimsoversyn var av bestående karaktär.
- 10 Den 28 oktober 2011 översände kommissionen en handling till sökandena med uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att rekommendera att interimsoversynen avslutades utan ändring av de antidumpningsåtgärder som hade föreskrivits i den ursprungliga förordningen (nedan kallad handlingen med allmän information). I denna handling redogjorde kommissionen för beräkningen av dumpningsmarginalen och vad marginalen uppgick till för översynsperioden. Den angav även att den förändring av omständigheterna som sökandena hade åberopat i sin begäran om interimsoversyn inte kunde anses vara av bestående karaktär.
- 11 Den 14 november 2011 översände sökandena sina synpunkter rörande handlingen med allmän information.
- 12 På grundval av den partiella interimsoversynen antog rådet genomförandeförordning (EU) nr 60/2012 av den 16 januari 2012 om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009 av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ferrokisel med ursprung i bland annat Ryssland (EUT L 22, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen). I avsnitt 2 i denna förordning prövade rådet, under rubriken ”De förändrade omständigheternas bestående karaktär”, huruvida de förändrade omständigheter som sökandena hade åberopat i sin begäran om interimsoversyn, avseende enbart dumpning, var av bestående karaktär och således kunde motivera att gällande tullar minskades eller avskaffades.

- 13 Rådet erinrade först om att unionsinstitutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när de prövar behovet av en fortsatt tillämpning av befintliga åtgärder på grundval av artikel 11.3 i grundförordningen och att detta omfattar rätten att bedöma den framtida utvecklingen av de berörda exportörernas prissättning. Den påpekade också att det var i detta sammanhang som sökandenas argument om de åberopade förändrade omständigheternas bestående karaktär skulle bedömas.
- 14 I samband med prövningen av huruvida den av sökandena påstådda förändringen av omständigheterna var av bestående karaktär påpekade rådet att det var lämpligt att först beskriva unionsinstitutionernas överväganden när det gällde frågan om sökandena hade fortsatt att dumpa sina priser på unionens marknad under översynsperioden. Den bedömde härvid att dumpningsmarginalen uppskattningsvis var "ca 13 procent" inom ramen för översynen. Rådet prövade därefter sökandenas olika argument avseende den påstått bestående karaktären hos de förändrade omständigheter som de hade åberopat. Rådet slog härvid fast, i skäl 54 i den angripna förordningen, som återfinns under rubriken "2.5. Slutsats: otillräcklig bevisning för de förändrade omständigheternas bestående karaktär", att det vid den tidpunkten inte fanns tillräcklig bevisning för att de eventuellt förändrade omständigheterna var av bestående karaktär och att det följaktligen vore förhastat och därmed omotiverat att sänka tullen vid denna tidpunkt. Såsom framgår av skälen 38 och 40 i den angripna förordningen angav rådet utöver denna slutsats uttryckligen att det, oavsett dumpningsmarginalens storlek, "under alla omständigheter" inte fanns tillräcklig bevisning för att dumpningsmarginalen under översynsperioden kunde betraktas som bestående. Rådet fann följaktligen, i artikel 1 i den angripna förordningen, att det saknades anledning att ändra storleken på den antidumpingstull som hade fastställts i den ursprungliga förordningen.
- 15 Parallellt med begäran om interimsoversyn inkom RFAI i enlighet med artikel 11.8 i grundförordningen med ansökningar om återbetalning av inbetalda antidumpingstullar. Ansökningarna avsåg perioden 1 oktober 2008–30 september 2010. Kommissionen delade upp den undersökningsperiod med avseende på vilken återbetalning begärdes i två underperioder: 1 oktober 2008–30 september 2009 (nedan kallad period 1) och 1 oktober 2009–30 september 2010 (nedan kallad period 2). Period 2 sammanföll med översynsperioden.
- 16 Den 9 november 2011 informerade kommissionen sökandena om sina slutsatser angående ansökningarna om återbetalning avseende period 1. Vad gäller period 2 hänvisade kommissionen sökandena till handlingen med allmän information, vilken hade upprättats inom ramen för interimsoversynen.
- 17 Genom e-brev av den 26 januari 2012 begärde sökandena att kommissionen skulle översända beräkningen av dumpningsmarginalen, såsom denna hade angetts i den angripna förordningen. I e-brev av samma dag svarade kommissionen att den skulle översända detaljerna angående nämnda beräkning inom ramen för ärendet angående ansökningarna om återbetalning avseende period 2.
- 18 Den 6 juni 2012 översände kommissionen till sökandena den slutgiltiga handlingen med information, i vilken fanns bland annat en beräkning av dumpningsmarginalen för period 2.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 19 Sökandena har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 10 april 2012.
- 20 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 1 juni respektive den 18 juli 2012 ansökte kommissionen och Euroalliages om att få intervensera i detta mål till stöd för rådets yrkanden.

- 21 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 6 augusti och den 21 september 2012 samt den 1 mars 2014, yrkade sökandena med stöd av artikel 116.2 i tribunalens rättegångsregler att vissa konfidentiella delar av ansökan, svaromålet, repliken och kommissionens inlagor inte skulle tillställas Euroalliages. Sökandena, rådet och kommissionen ingav i detta syfte icke konfidentiella versioner av inlagorna i fråga.
- 22 Genom beslut av ordföranden på tribunalens fjärde avdelning av den 5 september 2012 tilläts kommissionen och Euroalliages att intervensera.
- 23 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på andra avdelningen, och målet tilldelades följaktligen denna avdelning.
- 24 Som en åtgärd för processledning anmodades kommissionen att inkomma med en handling. Kommissionen efterkom denna begäran inom den fastställda fristen.
- 25 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 28 mars 2014.
- 26 Sökandena har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara den angripna förordningen såvitt den berör sökandena, och
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 27 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 28 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska ogilla talan.
- 29 Euroalliages har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 30 Sökandena har anfört tre grunder till stöd för talan om ogiltigförklaring.
- 31 Inom ramen för den första grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen och rådet (nedan kallade institutionerna) genom den angripna förordningen åsidosatte artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 första meningen i samma förordning, tillämpade artikel 11.3 i grundförordningen felaktigt och överskred sitt utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av denna artikel samt åsidosatte sökandenas rätt till försvar. De anser huvudsakligen att rådet inte hade rätt att avstå från att göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen i den angripna förordningen.
- 32 Inom ramen för den andra grunden har sökandena gjort gällande att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid beräkningen av exportpriset vid fastställandet av dumpningsmarginalen under översynen.

- 33 Som tredje grund är sökandena gjort gällande åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen och en uppenbart oriktig bedömning. De har i huvudsak motsatt sig institutionernas slutsats att den förändring av omständigheterna som sökandena hade åberopat till stöd för sin begäran om interimsoversyn inte var av bestående karaktär.
- 34 Tribunalen anser det inledningsvis nödvändigt att fastställa förutsättningarna för prövningen av de tre grunder som sökandena har anfört. Det ska härvid påpekas att den angripna förordningen antogs efter en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen, i vilken anges villkoren för att inleda en sådan översyn och de huvudsakliga syftena med den (dom av den 17 november 2009, MTZ Polyfilms/rådet, T-143/06, REG, EU:T:2009:441, punkt 40).
- 35 Det följer av lydelsen i artikel 11.3 första stycket i grundförordningen att en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder kan utföras bland annat på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn. I det aktuella fallet var det sökandena som, i egenskap av exportörer, inkom med begäran. Det är dessutom ostridigt mellan parterna att begäran enbart avsåg dumpning.
- 36 Av bestämmelserna i artikel 11.3 andra stycket i grundförordningen framgår det vidare huvudsakligen att när en begäran avseende enbart dumpning framställs av en exportör eller importör krävs det för att behov av en interimsoversyn ska anses föreligga att begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning.
- 37 Slutligen framgår det av rättspraxis att rådet med stöd av nämnda bestämmelser kan, vid behandlingen av en begäran om översyn avseende enbart dumpning, fastställa att omständigheterna rörande dumpning har ändrats väsentligt och har rätt att, när den har slagit fast att dessa förändringar är av bestående karaktär, dra slutsatsen att det är nödvändigt att ändra den berörda antidumpningstullen (dom MTZ Polyfilms/rådet, punkt 34 ovan, EU:T:2009:441, punkt 41).
- 38 Mot bakgrund av vad som påpekats ovan i punkterna 34–37 ska tribunalen inledningsvis pröva den första och den tredje grunden gemensamt, i den del de innebär att rådet har åsidosatt artikel 11.3 i grundförordningen, artikel 11.9 jämförd med artikel 2.12 i samma förordning samt sökandenas rätt till försvar. Med beaktande av slutsatserna vad gäller den första och den tredje grunden ska tribunalen därefter pröva den andra grunden, vilken avser beräkningen av exportpriset vid fastställandet av dumpningsmarginalen.

Den första och den tredje grunden, vilka ska prövas gemensamt: Åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen, artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 i samma förordning samt åsidosättande av rätten till försvar

- 39 Med den första och den tredje grunden, vilka ska prövas gemensamt, har sökandena gjort gällande åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen, artikel 11.9 jämförd med artikel 2.12 i samma förordning samt åsidosättande av sökandenas rätt till försvar.

Åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen

- 40 Till stöd för den första och den tredje grunden har sökandena gjort gällande åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen. De har anfört två anmärkningar. Den första anmärkningen avser felaktig rättstillämpning från institutionernas sida vad gäller omfattningen av deras utrymme för skönsmässig bedömning enligt nämnda artikel. Den andra anmärkningen avser att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning när de i fråga om dumpningsmarginalen fann att det inte förelåg någon bestående förändring av omständigheterna.

– Den första anmärkningen inom ramen för den första grunden: Felaktig rättstillämpning från institutionernas sida vad gäller omfattningen av deras utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 11.3 i grundförordningen

- 41 Sökandena har i huvudsak gjort gällande att institutionerna genom att – med hänvisning till att de omständigheter som sökandena hade åberopat inte var av bestående karaktär – avstå från att göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen, i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.9 i grundförordningen, gjorde sig skyldiga till en felaktig rättstillämpning och överskred gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning inom ramen för bedömningen av den framtida utvecklingen enligt artikel 11.3 i grundförordningen.
- 42 Rådet och kommissionen har bestritt sökandenas argument.
- 43 Tribunalen gör följande bedömning. För det första framgår det av lydelsen i artikel 11.3 andra och tredje styckena i grundförordningen, såsom påpekats ovan i punkterna 34–37, att syftet med interimsoversynen är att kontrollera behovet av att fortsätta tillämpningen av antidumpningsåtgärder. Institutionerna ska därför, när begäran om översyn avser enbart dumpning, först bedöma behovet av att fortsätta tillämpningen av den befintliga åtgärden och i samband därmed fastställa huruvida det föreligger en förändring av omständigheterna rörande dumpningen som inte bara är väsentlig utan även bestående (se, för ett liknande resonemang, dom MTZ Polyfilms/rådet, punkt 34 ovan, EU:T:2009:441, punkt 41). Det är inte förrän efter bedömningen av behovet av att fortsätta tillämpningen av gällande åtgärder, och under förutsättning att institutionerna har beslutat att ändra gällande åtgärder, som institutionerna vid fastställandet av nya åtgärder är bundna av artikel 11.9 i grundförordningen, vilken uttryckligen ger institutionerna befogenhet och skyldighet att i princip tillämpa samma metod som vid den ursprungliga undersökning som ledde till att antidumpningstullen infördes (dom MTZ Polyfilms/rådet, punkt 34 ovan, EU:T:2009:441, punkt 49).
- 44 För det andra följer det av fast rättspraxis, såsom anges i skäl 11 i den angripna förordningen, att institutionerna på området för den gemensamma handelspolitiken, och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till att de ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma är så komplicerade. Domstolsprövningen av en sådan bedömning ska därför begränsas till en kontroll av att reglerna för handläggning har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (dom av den 16 februari 2012, rådet/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, REU, EU:C:2012:78, punkt 63, och, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, REG, EU:C:2007:547, punkterna 40 och 41).
- 45 Dessa överväganden är tillämpliga bland annat på institutionernas bedömningar inom ramen för översynsförfaranden. Vid en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen kan kommissionen, när begäran om översyn enbart avser dumpning, bland annat pröva huruvida omständigheterna rörande dumpningen väsentligt har förändrats eller om de befintliga åtgärderna har haft avsett resultat, och mot bakgrund därav föreslå att den antidumpningstull som infördes till följd av den ursprungliga undersökningen ska upphävas, ändras eller fortsätta att tillämpas.
- 46 För det tredje föreskrivs i artikel 11.3 i grundförordningen inte några särskilda metoder eller tillvägagångssätt som institutionerna ska använda vid prövningar enligt denna bestämmelse. Enligt lydelsen i artikel 11.3 tredje stycket i nämnda förordning ska, vid bedömningen av huruvida omständigheterna rörande dumpning och skada har ändrats väsentligt, enbart ”alla relevanta och dokumenterade bevis” beaktas.

- 47 För det fjärde kan den kontroll som kommissionen ska göra i detta hänseende föranleda inte enbart en efterhandsanalys av hur den berörda situationen har utvecklats från och med att den ursprungliga slutgiltiga antidumpningsåtgärden infördes, i syfte att göra en bedömning av behovet av att fortsätta att tillämpa eller att ändra denna åtgärd för att motverka den skadevällande dumpningen. Den kan nämligen även leda till en bedömning av den troliga framtida utvecklingen av situationen från och med tidpunkten för översynen, med hjälp av vilken det kan göras en bedömning av den troliga inverkan av att nämnda åtgärd upphävs eller ändras.
- 48 Vad gäller dumpning följer det av bestämmelserna i artikel 11.3 andra stycket i grundförordningen, och särskilt av användningen av orden ”den fortsatta tillämpningen”, att det ankommer på den berörda institutionen att vid bedömningen av den framtida utvecklingen, mot bakgrund av den bevisning som lagts fram av den som inkommit med begäran om översyn, bedöma om det är så, att dumpningen inte kommer att återkomma eller öka i framtiden, så att det inte längre är nödvändigt med åtgärder för att motverka den. Vid en interimsoversyn avseende dumpning ankommer det med andra ord, såsom framgår av punkt 36 ovan, på den som inkommit med begäran att bevisa att de omständigheter som låg till grund för dumpningen har ändrats på ett bestående sätt.
- 49 Interimsoversynen vid en begäran avseende dumpning kräver följaktligen såväl en efterhandsanalys som en bedömning av den framtida utvecklingen, och båda måste visa att det inte längre är nödvändigt att fortsätta tillämpningen av den gällande antidumpningsåtgärden. Såsom framgår av övervägandena ovan i punkt 43 krävs det, för att det ska anses föreligga ett behov av en översyn av en gällande antidumpningsåtgärd, att omständigheterna rörande dumpningen har ändrats väsentligt och att förändringarna är av bestående karaktär. Det räcker således att ett av dessa kumulativa villkor inte är uppfyllt för att institutionerna ska ha rätt att slå fast att åtgärden ska fortsätta att gälla.
- 50 Härvid ska påpekas att artikel 11.3 andra och tredje styckena inte innehåller något som anger i vilken ordning dessa två bedömningar ska göras. Det framgår av rättspraxis att den ändamålsenliga verkan av artikel 11.3 i grundförordningen till stor del säkerställs av att institutionerna förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning – däribland rätten att bedöma den framtida utvecklingen – när de prövar behovet av en fortsatt tillämpning av befintliga åtgärder (dom MTZ Polyfilms/Conseil, punkt 34 ovan, EU:T:2009:441, punkt 48). Av detta följer att om bedömningen av den framtida utvecklingen inte visar att det är nödvändigt att fortsätta att tillämpa åtgärderna är det meningslöst att institutionerna därefter gör en detaljerad efterhandsanalys och således, såvitt avser dumpning, att de gör en detaljerad beräkning av dumpningsmarginalen.
- 51 Det följer av övervägandena i punkterna 43–50 ovan att institutionerna, med hänsyn till deras stora utrymme för skönsmässig bedömning vid en interimsoversyn avseende enbart dumpning enligt artikel 11.3 i grundförordningen kan, om de anser det lämpligt, börja med bedömningen av den framtida utvecklingen. Om de vid den bedömningen finner att den förändring av omständigheterna vilken den som begärt översyn åberopat och vilken har lett till att den dumpning som konstaterats under den ursprungliga undersökningen har minskat eller upphört är bestående, kan de avstå från att inom ramen för översynen göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen.
- 52 Såsom framgår av skäl 11 i den angripna förordningen var det mot bakgrund av denna bedömning av den framtida utvecklingen som institutionerna prövade sökandenas argument avseende att det var motiverat att minska eller avskaffa den gällande antidumpningsåtgärden med hänsyn till att den förändring av omständigheterna som sökandena hade åberopat och som avsåg enbart dumpning var av bestående karaktär.
- 53 Med hänsyn till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som institutionerna förfogade över vid bedömningen av begäran om interimsoversyn av den berörda antidumpningsåtgärden kan det konstateras att de hade rätt att vid prövningen av begäran börja med en bedömning av den framtida utvecklingen och således, eftersom begäran avsåg enbart dumpning, bedöma huruvida den påstådda förändringen av dumpningen var av bestående karaktär. Eftersom institutionerna, såsom framgår av

skäl 54 i den angripna förordningen, fann att den påstådda förändringen av omständigheterna, som enbart avsåg dumpning, inte var bestående, innebar det inte felaktig tillämpning av artikel 11.3 i grundförordningen, och inte heller att utrymmet för skönmässig bedömning enligt samma bestämmelse överskreds, när de utan att dessförinnan ha gjort en exakt beräkning av dumpningsmarginalen slog fast att åtgärderna i fråga skulle fortsätta att tillämpas.

- 54 Sökandenas argument föranleder inte någon annan bedömning.
- 55 Vad gäller sökandenas argument avseende de olika delarna av en interimsoversyn, har de gjort gällande att det finns två huvuddelar som ska handläggas i viss ordning. Om det slås fast att omständigheterna har ändrats ska nämligen först den nya dumpningsmarginalen fastställas, vilket förutsätter en exakt beräkning av nämnda marginal, varefter följer en bedömning av huruvida förändringen är av bestående karaktär. Tribunalen konstaterar att dessa argument inte kan godtas, eftersom de direkt motsägs av övervägandena ovan i punkterna 43–50 samt av bedömningen ovan i punkt 51.
- 56 Argumentet att institutionerna underlät att uppfylla sin skyldighet att pröva behovet av att ändra storleken på gällande tull, med hänvisning till att eventuell dumpning under översynsperioden var mindre omfattande, så motsägs detta direkt av övervägandena ovan i punkterna 35 och 43. För det första är syftet med interimsoversynen att kontrollera behovet av att fortsätta tillämpningen av antidumpningsåtgärderna. För det andra krävs det för att en översyn ska kunna leda till ett beslut om ändring av den ursprungliga antidumpningstullen, att det på grundval av den bevisning som den som begärt översynen har inkommit med kan fastställas inte bara att omständigheterna rörande dumpningen har ändrats väsentligt, utan även att förändringen är av bestående karaktär. Eftersom institutionerna fann att omständigheterna inte var av bestående karaktär var den omständigheten att dumpningen, såsom sökandena har påstått, under översynsperioden kan ha varit mindre omfattande än den som konstaterades efter den ursprungliga undersökningen, inte tillräcklig för att det skulle vara motiverat att ändra den gällande antidumpningsåtgärden.
- 57 Sökandena har även anfört vissa argument som grundar sig på domen MTZ Polyfilms/rådet, punkt 34 ovan (EU:T:2009:441). Enligt sökandena kan punkt 49 i den domen mot bakgrund av artikel 11.9 och artikel 2 i grundförordningen nämligen inte tolkas så, att den ger institutionerna rätt att inte göra någon exakt beräkning av dumpningsmarginalen när de slår fast att förändringen av omständigheterna inte är av bestående karaktär. Sökandena har även anfört att slutsatser som institutionerna drar i samband med översyner på grundval av en sådan tolkning inte sällan är vare sig opartiska eller objektiva. Tribunalen kan inte godta dessa argument.
- 58 För det första motsägs argumenten direkt av bedömningen ovan i punkt 51.
- 59 För det andra har sökandena varken i sina inlagor eller vid förhandlingen, som svar på en fråga från tribunalen, förklarat varför den tolkning av punkt 49 i domen MTZ Polyfilms/rådet, punkt 34 ovan (EU:T:2009:441) som angetts ovan i punkt 57 och som sökandena har motsatt sig, skulle medföra en brist på objektivitet och opartiskhet vid framtida översyner. Under alla omständigheter saknas grund för ett sådant argument. Ett översynsförfarande skiljer sig nämligen i princip från den ursprungliga undersökningen, vilken regleras av andra bestämmelser i grundförordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 januari 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/rådet, C-422/02 P, REG, EU:C:2005:56, punkt 49, och dom av den 11 februari 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, REU, EU:C:2010:68, punkt 65). Domstolen har redan slagit fast att en del av dessa bestämmelser inte är tillämpliga på översynsförfarandet, med hänsyn till den allmänna systematiken i och syftet med systemet (se, för ett liknande resonemang, dom Hoesch Metals and Alloys, se ovan, EU:C:2010:68, punkt 77).
- 60 Den objektiva skillnaden mellan dessa två förfarandetyper är att import som är föremål för ett översynsförfarande är import på vilken det redan har införts slutgiltiga antidumpningsåtgärder, varvid det i princip har lämnats tillräckliga bevis för att ett upphävande av dessa åtgärder sannolikt skulle

innebära att dumpningen och skadan fortsatte eller återkom. När import är föremål för en ursprunglig undersökning är ändamålet med denna däremot just att fastställa förekomst, grad och verkan av den påstådda dumpningen (dom Europe Chemi-Con (Deutschland)/rådet, punkt 59 ovan (EU:C:2005:56), punkt 50].

61 Med hänsyn till skillnaderna mellan det ursprungliga förfarandet och översynen, kan det således inte med framgång göras gällande att institutionerna har brustit i objektivitet och opartiskhet när de vid en översyn börjar med en bedömning av den framtida utvecklingen.

62 Sökandena har vidare anfört argumentet att institutionernas slutsatser angående sökandenas begäran om översyn äventyrar syftet med artikel 11.1 i grundförordningen. Tribunalen påpekar härvid att syftet inte kan påverkas av tillämpningen av bestämmelserna i artikel 11.3 i grundförordningen, såsom dessa har tolkats ovan i punkterna 43–50.

63 Syftet med artikel 11.1 i grundförordningen är nämligen att se till att en antidumpningsåtgärd fortsätter att gälla enbart om det är nödvändigt för att motverka dumpningen. Syftet med artikel 11.3 i samma förordning är, såsom nämnts ovan i punkt 43, att kontrollera behovet av en fortsatt tillämpning av antidumpningsåtgärderna. Eftersom institutionerna i det aktuella fallet fann att förändringen av omständigheterna inte var bestående hade de således rätt att, utan att de därigenom på något sätt äventyrade syftet med artikel 11.1 i grundförordningen, slå fast att det var nödvändigt att fortsätta tillämpningen av den gällande åtgärden.

64 Tribunalen kan inte heller godta det argument som grundar sig på att slutsatserna om dumpningen i den angripna förordningen placerades under rubriken ”De förändrade omständigheternas bestående karaktär”. Ett sådant argument saknar nämligen betydelse för styrkandet av felaktig rättstillämpning eller av påståendet att institutionerna överskred sitt utrymme för skönsässig bedömning. Detta gäller dessutom i än större utsträckning i det aktuella fallet eftersom rådet inte gjorde någon exakt beräkning av dumpningsmarginalen med motiveringen, såsom angetts ovan i punkt 53, att det ansåg att den påstådda förändringen av omständigheterna rörande dumpningen inte var bestående.

65 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första anmärkningen inom ramen för den första grunden.

– Den andra anmärkningen inom ramen för den tredje grunden: Institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning när de med avseende på dumpningsmarginalen fann att förändringen av omständigheterna inte var av bestående karaktär

66 Sökandena anser att institutionerna borde ha beaktat de fyra bevis som sökandena lade fram angående att förändringen av omständigheterna var av bestående karaktär. Det första beviset var slutsatserna i samband med förfarandet för återbetalning avseende period 1, nämligen att sökandenas dumpningsmarginal var noll. Det andra beviset var att de vägda genomsnittliga exportpriserna tydligt återspeglade den antidumpningstull på 22,7 procent som hade införts efter den ursprungliga undersökningen. Det tredje beviset var att exportpriserna var betydligt högre under översynsperioden än under den ursprungliga undersökningsperioden. Det fjärde beviset var att dumpningsmarginalen minskade väsentligt under översynsperiodens gång, eftersom – såsom angavs i skäl 38 i den angripna förordningen – den var ”ca 13 [procent]” eller, om tribunalen skulle slå fast sökandenas påstående om uppenbart oriktig bedömning vid beräkningen av exportpriset, såsom detta åberopats inom ramen för den andra grunden, mindre än 10 procent.

67 Vidare anser sökandena att skäl 42 i den angripna förordningen innehåller en uppenbart oriktig bedömning. Enligt sökandena fann institutionerna i detta skäl att exportpriserna var extremt lätttrörliga och att detta hindrade dem från att slå fast att förändringen av omständigheterna var av bestående karaktär. Sökandena anser emellertid att denna lätttrörlighet inte borde ha hindrat

institutionerna från att slå fast dels att det inte förekom någon dumpning under period 1, dels att exportpriserna under period 2 var märkbart högre än de som hade konstaterats under den ursprungliga undersökningen.

- 68 Rådet och kommissionen har bestritt sökandenas argument.
- 69 Vad gäller bedömningen av den framtida utvecklingen, avseende dumpning finner tribunalen följande. Det framgår av punkt 46 ovan att institutionerna, eftersom artikel 11.3 i grundförordningen inte föreskriver några särskilda metoder eller tillvägagångssätt som de ska använda vid kontrollerna enligt denna bestämmelse, i denna del av prövningen av begäran om interimsoversyn, under vilken det ska fastställas om antidumpningstullen ska ändras, enbart ska beakta ”alla relevanta och dokumenterade bevis”. Institutionernas prövning ska således enbart vidtas mot bakgrund av samtliga bevis som lagts fram av den som inkommit med begäran om översyn till styrkande av att den väsentliga förändringen av omständigheterna är av bestående karaktär.
- 70 I det aktuella fallet ska det erinras om att sökandena i sin begäran om interimsoversyn anförde fyra skäl till att förändringen av de omständigheter som hade lett till den påstådda minskningen av dumpningsmarginalen skulle anses vara bestående. Rådet underkände samtliga dessa vid en bedömning i skälen 41–53 i den angripna förordningen.
- 71 Sökandena gjorde härvid för det första gällande att deras försäljningsstruktur hade förändrats sedan den ursprungliga förordningen antogs. Dels hade importerna till unionen anförtratts den verksamhetsgren av RFAI som var etablerad i Schweiz, dels var denna nya försäljningsstruktur kopplad till lanseringen på tillväxtmarknader. Sökandena gjorde gällande att denna förändring i strukturen hade bidragit till högre exportpriser för ferrokisel på alla exportmarknader, inbegripet på unionsmarknaden. I skälen 42 och 43 i den angripna förordningen fann rådet emellertid att sökandena inte hade lagt fram någon underbyggd bevisning som kunde styrka kopplingen mellan den nya bolagsstrukturen, lanseringen på tillväxtmarknader och högre priser på unionsmarknaden. Tvärtom fann rådet att exportpriserna hade varit extremt lättrorliga såväl under översynsperioden som under period 1 och att de hade följt de globala marknadspriserna. Rådet fann därför att sökandena inte hade inkommit med tillräcklig bevisning dels angående att strukturförändringen var orsaken till den påstådda höjningen av priserna på marknaden, dels angående att prishöjningen kunde komma att bli kvar på samma nivå i framtiden.
- 72 För det andra hävdade sökandena att exportpriserna till tredjelandsmarknader var i linje med eller till och med högre än försäljningspriserna i unionen och att betydande investeringar hade gjorts för att kunna försörja dessa tredjelandsmarknader bättre. Därför skulle en minskning eller ett upphävande av antidumpningsåtgärderna inte skapa något incitament för sökandena att öka exporten till unionen eller att sänka sina priser. Vidare gjorde de gällande att de nya marknadsmöjligheterna fanns på andra marknader än unionsmarknaden. I skälen 45 och 46 i den angripna förordningen fann rådet emellertid för det första att dumpningen hade fortsatt under översynsperioden och att unionen fortfarande var en av sökandenas traditionella marknader men att sökandena inte hade lagt fram någon konkret bevisning till stöd för sina påståenden om marknadsstrategier riktade mot tredjeländer, och för det andra att priserna för export till de internationella marknaderna var lättrorliga, vilket innebar att gällande tullar inte kunde avskaffas eller sänkas.
- 73 Sökandena gjorde för det tredje gällande att den ryska inhemska marknaden fortfarande var en av deras viktigaste marknader och att efterfrågan på liknande produkter förväntades öka där. I skälen 48 och 50 i den angripna förordningen fann rådet dock att även om dessa påståenden antogs vara sanna var sökandenas dumpningsmarginal inte desto mindre hög under översynsperioden och priserna lättrorliga. Dessutom tydde de volymer som sökandena hade sålt till unionen under översynsperioden inte på att sökandena hade lämnat denna marknad eller att de hade för avsikt att göra det inom den

närmaste framtiden. Rådet gjorde därefter gällande att sökandena inte hade lämnat några övertygande uppgifter till stöd för att efterfrågan på den berörda produkten förväntades öka eller för att exportpriserna för koncernen förväntades öka mycket snabbare än produktionskostnaden.

- 74 Sökandena hävdade slutligen, för det fjärde, att deras anläggningar hade gått med full kapacitet i flera år, att man inte hade några planer på att öka produktionskapaciteten för ferrokisel och att det inte fanns något som visade på motsatsen. I skälen 52 och 53 i den angripna förordningen fann rådet emellertid att dessa påståenden motsades av vissa uppgifter som hade inhämtats av institutionerna. Dels hade institutionerna konstaterat en märkbar återhämtning av sökandenas produktionskapacitet efter finanskrisen 2009, jämfört med under år 2007, dels hade sökandena själva rapporterat en ökning av kapaciteten på mellan 10 och 20 procent jämfört med perioden före finanskrisen 2009. Som svar på sökandenas argument att de hade förutsett finanskrisen 2009 och därför redan hade minskat produktionskapaciteten gjorde rådet gällande att finanskrisen 2009 inte kan ha haft återverkningar på sökandenas produktionskapacitet från 2007.
- 75 I skäl 54 i den angripna förordningen anges rådets slutsats efter bedömningen av de fyra skäl som sökandena hade anfört till styrkande av att den förändring av omständigheterna som de hade åberopat var av bestående karaktär. Rådet fann där att det inte fanns tillräcklig bevisning för att den eventuella förändringen av omständigheterna rörande prispolitiken var av bestående karaktär. Det slog således fast att det vore förhastat och därmed omotiverat att sänka tullen vid den tidpunkten.
- 76 Mot bakgrund av rådets slutsatser enligt punkterna 71–75 ovan beträffande frågan huruvida den förändring av omständigheterna som sökandena hade åberopat inte var av bestående karaktär, har sökandena till stöd för förevarande talan gjort gällande att rådet vid bedömningen av nämnda fråga inte beaktade den ovan i punkt 66 nämnda bevisningen.
- 77 Såsom framgår av övervägandena ovan i punkt 36 ankom det på sökandena att lägga fram tillräckliga bevis för att den förändring av omständigheterna som låg till grund för begäran om en sänkning av tullen var bestående. Även om de bevis som avses ovan i punkt 66 kan beaktas vid en bedömning av en förändring av omständigheterna, kan de inte i sig styrka att den påstådda förändringen av omständigheterna är av bestående karaktär. Inget av bevisen – närmare bestämt dumpningsmarginalen när den beräknades i samband med förfarandet om återbetalning avseende period 1, nivån på exportpriserna senast vid tidpunkten för översynen och, slutligen, den ungefärliga beräkningen av dumpningsmarginalen under översynen – tillåter nämligen bedömningen, eller än mindre styrker, att den påstådda förändringen av omständigheterna var av bestående karaktär. Eftersom det inte finns tillräcklig bevisning för att förändringen var av bestående karaktär har sökandena inte styrkt att institutionerna gjorde fel när de fann att den påstådda förändringen av omständigheterna inte var av bestående karaktär, i den mening som avses i artikel 11.3 i grundförordningen. Det första argumentet till stöd för den andra anmärkningen inom ramen för den tredje grunden kan följaktligen inte heller styrka att den bedömning av den framtida utvecklingen som rådet gjorde i skälen 41–53 i den angripna förordningen, på grundval av vilken det fann att sökandena inte hade lagt fram tillräcklig bevisning för att den påstådda förändringen av omständigheterna var av bestående karaktär, utgjorde en uppenbart oriktig bedömning. Härav följer att argumentet ska underkännas utan att det är nödvändigt att först pröva om rådet beaktade bevisningen i fråga.
- 78 Sökandena har vidare gjort gällande att bedömningen i skäl 42 i den angripna förordningen, avseende den betydelse som institutionerna, vid bedömningen av om den påstådda förändringen av omständigheterna var av bestående karaktär, tillmätte den omständigheten att priserna var lättrorliga, var uppenbart oriktig. Sökandena har härvid anfört att prisernas lättrorlighet inte hindrade institutionerna från att slå fast dels att det inte förekom någon dumpning under period 1, dels att exportpriserna under period 2 var betydligt högre än vid den ursprungliga undersökningen. Tribunalen konstaterar dock att dessa argument inte i något avseende tillåter bedömningen, och än mindre styrker, inom ramen för begäran om interimsoversyn, att den påstådda förändringen av omständigheterna var av bestående karaktär.

- 79 Förfarandet för återbetalning enligt artikel 11.8 i grundförordningen gör det nämligen möjligt att begära återbetalning av inbetalda tullar om det styrks att den dumpningsmarginal på grundval av vilken tullarna betalades inte längre finns, eller är mindre än den gällande tullen. Förfarandet bygger således helt på en efterhandsanalys, eftersom det är punktvis tillämpligt på situationer i vilka en antidumpningstull har betalats trots att den berörda importen inte är föremål för någon dumpning eller är föremål för en mindre dumpning. I det nu aktuella fallet, där sökandena inte har lämnat in någon ytterligare bevisning, kan institutionernas slutsatser angående begäran om återbetalning avseende period 1 således inte påverka bedömningen av huruvida den förändring av omständigheterna som anförts till stöd för begäran om interimsoversyn var av bestående karaktär.
- 80 Det ska även påpekas, avseende period 2, som sammanfaller med översynsperioden, att institutionerna i skälen 42 och 43 i den angripna förordningen inte nöjde sig med att konstatera att exportpriserna var klart högre under denna period jämfört med priserna under den ursprungliga undersökningsperioden, utan tillade uttryckligen att trots att priserna var högre, så var de inte desto mindre ”extremt lättroliga”, vilket innebar att det inte kunde anses ”att [exportpriserna] till [unionen] i framtiden kommer att vara höga och inte innebära någon dumpning”. I brist på bevis som styrker att den påstådda förändringen av omständigheterna – trots att exportpriserna var extremt lättroliga – var av bestående karaktär i den mening som avses i artikel 11.3 i grundförordningen, kan tribunalen inte godta sökandenas påstående att institutionerna gjorde fel när de slog fast att förändringen inte var bestående. Detta argument ska följaktligen underkännas.
- 81 Med beaktande av att argumenten till stöd för den andra anmärkningen inom ramen för den tredje grunden inte kan godtas, ska anmärkningen underkännas i sin helhet.
- 82 Mot bakgrund av bedömningen ovan i punkterna 65 och 81 kan talan inte bifallas såvitt avser den första och den tredje grunden, i den del sökandena därigenom har gjort gällande åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen.

Åsidosättande av artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 i samma förordning

- 83 Sökandena har inom ramen för den första grunden gjort gällande att institutionerna genom att avstå från att fastställa ett exakt belopp för dumpningsmarginalen åsidosatte artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 första meningen i samma förordning.
- 84 Sökandena har härvid angett, för det första, att artikel 11.9 i grundförordningen hänvisar till artikel 2.12 i samma förordning, vars första mening innehåller en tvingande bestämmelse som definierar dumpningsmarginalen. För det andra har de gjort gällande att institutionerna i den angripna förordningen, i stället för att fastställa en exakt dumpningsmarginal, koncentrerade sig på frågan huruvida sökandena fortsatte att sälja till dumpade priser. För det tredje försökte institutionerna inte fastställa att det förelåg en sådan förändring av omständigheterna som avses i artikel 11.9 i grundförordningen, som skulle ha gjort det möjligt för dem att tillämpa ett undantag – vilket ska tolkas restriktivt – från den artikeln, i vilken det föreskrivs att institutionerna har en skyldighet att fastställa dumpningsmarginalen. Detta fastställande skulle nämligen kunna anses utgöra en metod i den mening som avses i nämnda bestämmelse. För det fjärde gjorde institutionerna fel när de i skäl 38 i den angripna förordningen angav att de inte var skyldiga att inta en slutlig ståndpunkt avseende vilken metod som var lämplig för att beräkna dumpningsmarginalen, närmare bestämt att de inte behövde välja mellan metoden i den ursprungliga undersökningen och den nya beräkningsmetod som användes i handlingen med allmän information, vilket strider mot artikel 11.9 i grundförordningen.

- 85 I repliken har sökandena anfört att begreppet bestående karaktär inte återfinns i grundförordningen och att detta begrepp och slutsatserna på grundval av detsamma inte kan påverka tillämpligheten av uttryckliga och tvingande krav, såsom dem i artikel 11.9 och artikel 2.12 i grundförordningen, närmare bestämt institutionernas skyldighet att fastställa en dumpningsmarginal i samband med interimsoversynen.
- 86 Rådet och kommissionen har bestritt sökandenas argument.
- 87 Tribunalen påpekar för det första att rådet i skäl 38 i den angripna förordningen slog fast att den inte behövde pröva om det var nödvändigt att göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen. Enligt rådet fanns det nämligen inte tillräcklig bevisning för att förändringen av omständigheterna under översynsperioden, såvitt avser dumpningsmarginalen, var av bestående karaktär.
- 88 För det andra rör sökandenas fråga huvudsakligen huruvida rådets tillvägagångssätt i skäl 38 i den angripna förordningen utgör ett åsidosättande av artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 i samma förordning. Det ska således avgöras om de sistnämnda bestämmelserna utgör hinder för ett sådant tillvägagångssätt, vilket däremot är tillåtet enligt artikel 11.3 i samma förordning, såsom framgår ovan i punkt 50.
- 89 Tribunalen erinrar om att artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen rör metoden för beräkning av dumpningsmarginalen. Enligt artikel 2.12 i grundförordningen ska dumpningsmarginalen utgöras av det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset.
- 90 Vad gäller förhållandet mellan artikel 11.3 och 11.9 i grundförordningen ska det påpekas att den förändring av omständigheterna som avses i respektive artikel syftar på olika saker. Den förändring av omständigheterna som avses i artikel 11.3 i grundförordningen rör nämligen dumpningen och skadan, medan den förändring av omständigheterna som avses i artikel 11.9 i samma förordning rör de parametrar som i överensstämmelse med bland annat artikel 2.11 och 2.12 i samma förordning tillämpades i enlighet med den metod för beräkning av dumpningsmarginalen som användes vid undersökningen som ledde till att tullen infördes. En förändring av omständigheterna som konstateras enligt artikel 11.9 i grundförordningen kan exempelvis vara en följd av att en parameter som använts vid den ursprungliga undersökningen inte längre är tillförlitlig.
- 91 Såsom påpekats ovan i punkterna 43, 44 och 50 förfogar institutionerna vidare över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när de prövar behovet av att fortsätta tillämpningen av befintliga åtgärder, däribland rätten att bedöma den framtida utvecklingen. Det är först efter bedömningen av huruvida detta behov föreligger, och under förutsättning att institutionerna har beslutat att ändra gällande åtgärder, som de vid fastställandet av de nya åtgärderna är bundna av artikel 11.9 i grundförordningen, där det stadgas en skyldighet att tillämpa den metod som föreskrivs i artikel 2 i samma förordning.
- 92 Såsom framgår av punkt 49 i domen MTZ Polyfilms/rådet, punkt 34 ovan (EU:T:2009:441), såsom den återgetts ovan i punkt 43, är artikel 11.9 i grundförordningen inte tillämplig förrän det har konstaterats att det föreligger en bestående förändring av omständigheterna enligt artikel 11.3 i samma förordning och det i enlighet därmed har beslutats att gällande åtgärder ska ändras, så att det blir nödvändigt att göra en ny beräkning av dumpningsmarginalen. Omvänt gäller att om institutionerna konstaterar att det inte föreligger någon bestående förändring av omständigheterna, så är artikel 11.9 i grundförordningen inte tillämplig. Eftersom institutionerna i det aktuella fallet fann att den av sökandena åberopade förändringen av omständigheterna inte var av bestående karaktär, så var artikel 11.9 inte tillämplig, och ett åberopande av denna artikel kan under alla omständigheter inte föranleda bedömningen att rådets tillvägagångssätt enligt skäl 38 i den angripna förordningen var otillåtet.

- 93 Det är således uppenbart att sökandena inte med framgång kan göra gällande att institutionerna borde ha gjort en exakt beräkning av dumpningsmarginalen i samband med interimsoversynen eller att de borde ha valt mellan den beräkningsmetod som användes vid den ursprungliga undersökningen och den som användes i handlingen med allmän information. Dessa argument grundar sig nämligen på bestämmelserna i artikel 11.9 i grundförordningen trots att dessa inte är tillämpliga i det aktuella fallet.
- 94 Den omständigheten att begreppet bestående karaktär inte uttryckligen nämns i artikel 11.3 i grundförordningen saknar dessutom betydelse för frågan huruvida artikel 11.9 i grundförordningen, jämförd med artikel 2.12 i samma förordning, innebär en skyldighet för institutionerna att göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen i samband med interimsoversynen. Såsom framgår av den tolkning av bestämmelserna i artikel 11.3 i grundförordningen som anges ovan i punkterna 43–50, ska denna bestämmelse nämligen tolkas så, vad gäller dumpning, att den ger institutionerna rätt att göra såväl en efterhandsanalys som en bedömning av den framtida utvecklingen. Såsom framgår ovan i punkterna 50 och 51 får institutionerna, om de finner att förändringen av omständigheterna inte är av bestående karaktär, avstå från att göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen.
- 95 Av det ovan anförda följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den första grunden i den del sökandena har gjort gällande åsidosättande av artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 i samma förordning.

Åsidosättande av sökandenas rätt till försvar

- 96 Sökandena har gjort gällande att rådet och kommissionen åsidosatte deras rätt till försvar eftersom kommissionen inte hade underrättat dem om den slutgiltiga beräkningen av dumpningsmarginalen då talan väcktes. Denna beräkning kunde ha använts som grund för slutsatser om dumpningens tidigare och fortsatta förekomst, om den bestående karaktären hos förändringen av omständigheterna och om de slutgiltiga slutsatserna angående den partiella interimsoversynen. Om kommissionen hade underrättat sökandena om beräkningen, skulle de bättre ha kunnat tillvarata sina rättigheter vad gäller beräkningen av dumpningen och rent allmänt vad gäller slutsatserna om dumpningen, inbegripet argumentet om den beräkningsmetod som användes vid den ursprungliga undersökningen, vilket kunde ha haft ett avgörande inflytande på deras rättsliga ställning.
- 97 Rådet har bestritt sökandenas resonemang.
- 98 Det framgår av domstolens praxis att de krav som följer av principen om rätten till försvar ska beaktas, inte enbart i samband med förfaranden som kan leda till påföljder, utan även i samband med undersökningsförfaranden som genomförs innan en antidumpningsförordning antas och som kan beröra företagen direkt och personligen och få negativa följder för dessa (dom av den 27 juni 1991, *Al-Jubail Fertilizer/rådet*, C-49/88, REG, EU:C:1991:276, punkt 15). I synnerhet ska berörda företag ha getts tillfälle att under det administrativa förfarandet framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta och på den bevisning som enligt kommissionen styrker dess påstående om att det har förekommit dumpning och att denna har orsakat skada (dom *Al-Jubail Fertilizer/rådet*, se ovan, EU:C:1991:276, punkt 17). Dessa krav har preciserats närmare i artikel 20 i grundförordningen. I artikel 20.2 anges att de klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer samt företrädare för exportlandet "får begära att slutligen ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs".
- 99 I det aktuella fallet är det tillräckligt att konstatera att den slutgiltiga beräkningen av dumpningsmarginalen inte utgjorde "viktiga omständigheter eller överväganden". Såsom angetts ovan i punkt 87 fann nämligen rådet i skäl 38 i den angripna förordningen att den inte behövde pröva huruvida det var nödvändigt att beräkna dumpningsmarginalen för var och en av sökandena, eftersom

det under alla omständigheter inte fanns tillräcklig bevisning för att förändringen av omständigheterna såvitt avser dumpningsmarginalen under översynsperioden var av bestående karaktär. Såsom framgår ovan i punkterna 76 och 78 var denna slutsats från rådets sida inte rättsstridig, eftersom sökandena inte inkom med tillräcklig bevisning för att förändringen var av bestående karaktär. Rådet hade således rätt att besluta att gällande tullar skulle bibehållas utan att först göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen. Tribunalen konstaterar därför att även om sökandenas påstående om åsidosättande av rätten till försvar skulle anses styrkt, kan det inte medföra en ogiltigförklaring av den angripna förordningen. Åsidosättandet avsåg nämligen metoden för beräkning av dumpningsmarginalen och rådet grundade såsom angetts ovan sitt beslut på att den påstådda förändringen av omständigheterna inte var av bestående karaktär.

- 100 Därutöver ska det påpekas att kommissionen informerade sökandena om beräkningen av dumpningsmarginalen den 28 oktober 2011 i handlingen med allmän information. Sökandena inkom med synpunkter på denna handling i skrivelse av den 14 november 2011. I denna skrivelse ägnade sökandena ett långt resonemang åt beräkningen av dumpningsmarginalen. Sökandena ska därför anses ha utövat sin rätt till försvar trots att rådet slutligen ändå beslutade att inte göra någon slutgiltig beräkning av dumpningsmarginalen.
- 101 Av det ovan anförda följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den första grunden, i den del sökandena har gjort gällande åsidosättande av deras rätt till försvar.
- 102 Mot bakgrund av bedömningarna ovan i punkterna 82, 95 och 101 kan talan inte bifallas såvitt avser någon del av vare sig den första eller den tredje grunden.

Den andra grunden: Beräkningen av exportpriset

- 103 Sökandena har gjort gällande att institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning när de slog fast dels att det följer av rättspraxis att sökandena inte bildade en ekonomisk enhet tillsammans med REAI, dels – och som en följd av det föregående – att en justering av exportpriset, motsvarande försäljningskostnader, administrativa kostnader och andra allmänna kostnader samt en justering av REAI:s förväntade vinst, skulle göras i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.
- 104 Rådet och Euroalliances har bestritt sökandenas argument.
- 105 Med hänsyn till att institutionerna hade rätt att avstå från att göra en exakt beräkning av dumpningsmarginalen, såsom har framgått ovan, konstaterar tribunalen att den andra grunden är verkningslös. Den avser nämligen att den beräkning av exportpriset som gjordes i samband med fastställandet av dumpningsmarginalen var rättsstridig.
- 106 Den andra grunden är således verkningslös och kan inte föranleda bifall för talan.
- 107 Med hänsyn till bedömningarna ovan i punkterna 102 och 106 ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 108 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet ska yrkandet bifallas.
- 109 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Kommissionen, som har intervenerat till stöd för rådets yrkanden, ska därför bära sina rättegångskostnader.

110 Slutligen ska Euroalliances bära sina rättegångskostnader i enlighet med artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) och Kuzneckie ferrosplayv OAO (KF) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.**
- 3) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**
- 4) **Euroalliances ska bära sina rättegångskostnader.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 april 2015.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	2
Bakgrund till tvisten	3
Förfarandet och parternas yrkanden	4
Rättslig bedömning	5
Den första och den tredje grunden, vilka ska prövas gemensamt: Åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen, artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 i samma förordning samt åsidosättande av rätten till försvar	6
Åsidosättande av artikel 11.3 i grundförordningen	6
– Den första anmärkningen inom ramen för den första grunden: Felaktig rättstillämpning från institutionernas sida vad gäller omfattningen av deras utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 11.3 i grundförordningen	7
– Den andra anmärkningen inom ramen för den tredje grunden: Institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning när de med avseende på dumpningsmarginalen fann att förändringen av omständigheterna inte var av bestående karaktär	10
Åsidosättande av artikel 11.9 i grundförordningen jämförd med artikel 2.12 i samma förordning	13
Åsidosättande av sökandenas rätt till försvar	15
Den andra grunden: Beräkningen av exportpriset	16
Rättegångskostnader	16